

Dovrefjell – Sunndalsfjella

Spennet er stort fra det milde småvokste seterlandskapet i dalene rundt Dovrefjell til det storsteinete, grovhogde og værharde høgjellet oppe på høgfjellsvidda.

Snøhettamassivet er imponerende der det rager høyt og fritt over viddene i Dovrefjell nasjonalpark. Vest for Snøhetta forandrer fjellformasjonene karakter og fjellene mellom Sunndalen og Romsdalen er atskillig villere enn de lenger øst. Plantelivet på Dovre er svært rikt, og mange dyr, særlig fugler, vet å verdsette Dovrefjells frodighet. Spesielt Fokstummyrene er attraktive for mange fuglearter. Det mest særpregede dyret i Dovrefjells fauna er allikevel moskusoksen. Dette urtidsdyret er riktignok innført til området og ser ut til å trives veldig godt. Men vakt deg, kom det ikke for nære, den klumpete fremtoningen er en rask sprinter.

Det er stort sett lange dagsturer mellom hyttene oppe på høgjellet på Dovrefjell og i Sunndalsfjella. Mulighetene for å gå utenom-rute-turer over topper og rygger er mangfoldige. I sidedalene fra Dindalshytta om Gammelsetra og innom Grøvdalen til Vangshaugen er det dagsetapper for dem som vil ha kortere turer. Her er hytte- og rutenettet spesielt lagt opp for barnefamilier.

På Dovrefjell og i Sunndalsfjella er de fleste hyttene selvbetjente. Her er fine og varierte turisthytteanlegg, få av dem er tradisjonelle turisthytter. De varierer i stil og har ofte en spennende historie før de ble turisthytter.

Naturlige startsteder:

Bjørli på Lesja, Hjerkinns og Kongsvoll på Dovrefjell, Engan og Lønset på Oppdal, Gjøra / Vangshaugen i Sunndalen og Litjdalen ved Sunndalsøra.

Moskus. Foto: Jorun Marie Egge

Åmotdalen mot Snøhetta. Foto: Ole Tolstad

Fra Grytkollen med Snøhetta og Svånåtindmassivet i bakgrunnen. Foto: Johan Solberg